

ségnek. La Harp azt mondja róla: „Szava tűz, de oly tűz, mely pusztít, melynek szikrái a romok fölött világítanak. Minden, még az igazság is csál az ő műveiben.“ Utóbbiról tesz tanubizonyságot ama művében is, hol az öngyilkosság kérdését tárgyalja. Fölötte érdekes tudni, vajon mily szempontból fogta fel e bünt ama férfiu, ki a bűnök gyakorlásában dicsőséget helyezett, ki gyönyörrel kereste az erkölcsi telenségek legundokabb neveit, és a legszentebb eszmék lerontásában, a legtisztább érzelmek kiirtásában szilaj kedvvel gyönyörködött. Kétes lelkülete is itt kereste a tekervényes utakat. Az öngyilkosság elleni s melletti érveket főlhalmozta a nélkül, hogy a bemutatott ellenvetéseket kellően megoldotta volna. Barruel mégis azt következteti ebből, hogy Rousseau az öngyilkosságot ellen irt. Ha Rousseau e regényben saját érzelmeinek adott kifejezést, indokoltnak hisszük ama véleményt, hogy általában kárhóztatta ugyan, de különös esetekben megengedte az öngyilkosságot. E mellett szól azon körülmény is, hogy az első levélben felhozott nevezetesebb érveket a másodikban meg sem érinté s életének hasonlóan öngyilkosságot által akart véget vetni. Ha tüzetesebben vizsgáljuk Milord Edouard választát, arról győződünk meg, hogy ennek nem annyira célja az öngyilkosságnak kárhóztatása, mint kizárólagosan csak az ifjút akarja visszatartani szándéka végrehajtásától. Rousseau érintett regényében az egyik hős a pogány bölcsészettől merített érvekkel védi az öngyilkosságot. Az angol, kihez e levél intézve volt, sokkal alaposabb érveléssel válaszolt és egyszersmind bebizonyítá az öngyilkosság eszteleniségét. „Ellenvetéseidet röviden megcáfolandó — így szól a regény egyik hőse, — csak egyet kérek tőled. Te, ki hiszed az Istent, a lélek halhatatlanságát, az emberi akarat szabadságát, te, mondom, csak nem gondold, hogy valamely eszes lény csupán esetleg nyer testet és a földre egyedül azért helyeztetik, hogy éljen, szenvedjen és meghaljon? Kérlek felelj világosan e kérdésre; s akkor aztán pontról-pontra válaszolok leveledre s te pirulva fogod olvasni soraimat.“

Őn, mint büszkén emlegeti, századunk gyermekének vallja magát, mert semmi körülmény közt, még mint író sem tudja magáról levetkőzni az orvost, mert minden öngyilkosságot az agybántalmaira vezet vissza s az öngyilkosság öntudatosságában nem hisz, holott napfénynél tisztábban áll előttünk példák által megvilágítva. Én megengedem, sőt bizonyítom, hogy öngyilkosságok öntudatlan állapotban is hajtatnak végre. Őn azon erősködik, hogy egyedül csak így történik. Őn Kant, Feuerbach, Fichte, Hegel, Schelling, Cartesius, stb. bölcsészekre mit se ad. Valószínűleg szekundába ponálták belőle a bölcsészeti tanfolyamon. No de meg is látszik okoskodási láncolatában a logika hiánya. Azt mondja szerencsétlenül idézetem a bölcsészek köréből. Persze, vak nyilatkozik a szinekről. Gögös elbizakodottságában nem átal felhozakodni azzal, hogy tárgyam felfogásom körét messze túlhaladja s hogy költői erejét is szemléltethetővé tegye, szép hasonlatok által, illetéktelen tulkapásomat úgy jellemzi, mintha én az ABC-ről Byron olvasmányaira mentem volna át. Önmagát egész érintetlenül hagyja, pedig sorai félreismerhetlenül elárulják, hogy őn az idézett elemekortán olvasásán kívül semmi egyébbel nem dicsékedhetik. Még azzal se dicsékedjék, mert azt is

koncertművészszel boldogulni könnyű, ám nehéz a szezon-poétával. Ezek közül a legszerényebbel is legalább háromszor kell szellemileg végezni, hogy legalább egy szezonra ártalmatlanná legyenek téve.

Jön először egy görög vagy latin klaszszikus nevével aláírt vers. A borítékon a postabélyeg mutatja, hogy a levél nem Hadesből jött, hanem egészen e világból való. A vers persze olyan sületlen, hogy Batukhán lovassága is nyereg alatt puhította volna, mielőtt beleharap. Erre megjelenik egy szerkesztői üzenet, egy nyillóvív a szerkesztőségi őrség részéről.

Mikor azt hisszük, hogy — no ennek a felebarátunknak megadtuk a magáét: akkor a lenyílózt szellem újra kezd felkapaszkodni a falon.

Ekkor már nem klasszikus jelmezben, hanem saját képével. A vers alatt ugyanis oda van írva a szerző neve és állása, oly kérelem kíséretében, a milyen hangon egy halálfélelemtől megszálott elitelt szokta fogalmazni a kegyelmi kérvényt.

Nincs pardon! A szerkesztőség köszvét nem indítja meg az esdeklő sirám. A második támadást is visszaveri, emberiségi indulatból sajnálva, hogy a nyilvánosság bástyája tövében ismét egy szánalmat keltő áldozat vonaglik.

Dehogy vonaglik. Ellenkezőleg, összeszedi magát harmadszor is és elhossa a verset személyesen. Ezt a legveszélyesebb rohamot aztán csak nagy taktikával lehet visszaverni, de ha egyszer sikerül, egy ostromlóval kevesebb van a kapu előtt. Ámbár igen gyakran megtörténik, hogy a háromszori kudarc után az illető előről kezd a dolgot.

Mondhatjuk, most éppen derekán vagyunk az ostromoltatásnak, körülvéve felkelő poétáktól. Reméljük, hogy nem fognak bennünket kiéheztetni, s hogy a költői ütegekből sűrűen hulló lyrai, epikai bombák tüzeit isten segítségével kiálljuk.

Nekünk csak le kellene eresztetni a nyilvánosság fölönő-hídját s a szezon poézis, mint a gátját szakított zöld ár, előnténé a közönséget.

I. Ö.

helytelenül fogta fel. Ad notam; századunk gyermeke.

Lásza, ön, logika hiányában, engemet asszonyomnak cimez. Pedig kisasszony vagyok. Miért nem használta tudatlanságának palástolására a nő vagy hölgy szavakat inkább? Én mint ilyen tanítói hivatásomnak élek, tehát van oly hivatásom mint önnek, midőn azt lelkiismeretesen teljesíti.

E hivatásomat teljesítem akkor is, midőn ahelyett, hogy mint ön, hetyke nyegleséggel fitoktatnám tudatlanságomat, megszanom önt és szánalmomban felvilágosítani töreksem az öngyilkosságra vonatkozó helytelen nézetére nézve.

Ugy-e bár, ön az öngyilkosság elkövetésében erkölcsi bátorság nyilvánulását látja; mert a XIX-ik század gyermeke?

Murányi V. Anna.

Szinészet.

A folyó hó 2-án Homokay László színigazgató társulata kereste fel városunkat, hogy pár hétre benépesítse nálunk a Thalia templomát. A szintársulat előleges színijelentéséből csak annyit tudtunk meg, hogy 20 tagból áll és a dráma, vígjáték és népszínmű kultiválását tűzte ki feladatul, elejtve az érdekesiklandó és sikamlós operettet, a mi különben is nagyobb apparatust igényel.

Őszintén megvalljuk, hogy nem sok bizalommal tekintettünk az érkező szintársulat elé. Az is rossz auguriumként tűnt fel előttünk, hogy a színijelentés a tagok névsorát — eltérőleg a rendes szokástól — nem közölte velünk s a tagok kevés száma is a mellett látszott szólni, hogy egy kezdetleges és többé-kevésbé avatatlan tagokból álló vándor truppal lesz dolgunk, mely a mi kevés számú, de kényesizlésű közönségünket kielégíteni sehogysom fogja. Egyedül a színigazgató ismerős neve nyújtott némi garantíát, ki már egy ízben egy jól szervezett társulattal kielégítőleg működött nálunk s ha nem esalutkozunk — börziánér szóval élve, — akkor neki is jól „ütött be“ a pár heti itt működés.

De hogy a közönség kételyeit ez se oszlatta el egészen arról sajnálatos tanúságot tehetett az első előadás, mely (bérlet szünetben) a szó teljes értelmében üres ház előtt folyt le. Alig volt 20 tagból álló publicum.

De ezek teljesen kielégítve hagyták el a színházat s mi magunk is egy kínos lidérc nyomástól szabadultunk meg, a midőn ezennel azt az általános benyomást constatálhatjuk, hogy a körünkbe érkezett szintársulat elég tisztességes erővel rendelkezik arra nézve, hogy a mi áldozatkészségünkkel arányban álló szórakozást és élvezetet nyújtson nekünk egy színi-idény alatt.

A mi pedig az operettek elejtését illeti annak csak örömdeni tudunk. Mert tessék, a kinek tetszik; de mi bizony semmi élvezetet nem találunk abban, hogy egy rosszul hangolt klavir mellett egy kimustrált cseh karmesterből álló „zenekari kíséret“ agyonnyakassza fülhártyánkat. E helyett szívesebben megnézünk egy középfajú drámát, vígjátékot, vagy akár népszínművet, s a Homokay társulata egy pár előadásból következtetve elég effectussal fogja megoldani a feladatot a mi reá vár.

Részünkről — mert megérdemlik, — szívesen is támogatjuk őket abban, hogy a közönséget maguknak megnyerjék, de viszont el is várjuk, hogy a maguk javára aknázzák ki szellemi tőkéiket igyekezettel és buzgósággal. Ekkor bizton remélhetik helyes műérzékkel bíró közönségünk támogatását is.

*

Szombaton — május 5-én — Szigeti József „Rang és mód“ című színműve adatott elő oly kevés néző előtt, a mely a napi költséget se federte. Színészeink mintha megértették volna a bizalmatlanságot, a mi a közönséget távoltartotta a legjobb igyekezettel játsztak s iparkodtak a jelenlévőket meggyőzni holmi feltételek alaptalanságáról. Az ismert színmű tendenciáját kellő sikerrel emelték érvényre és volt pár jelenet, mely a legkényesebb ízlést is kielégítette volna. Aszalai (Bannai Gábor), Szigethy (Auenberg), Darvay (Bannai Gerő), ez este mindjárt ki is váltak a férfi tagok sorából. Homokayné (Clariess) némi modorosság lezáritásáival hüen ábrázolta az ingatság jellemű, könnyűvérű, de alapjában romlatlan szívű számtanácsosnét; Fábiánné (Erzsébet) értelmes, tehetséges és rokonszenves tagnak mutatta be magát; Homokay Gabriella (Irma), igyekezetet és fejlődésben lévő tehetséget árult el. Halmay Cornél (szobaleány), kis szerepében tetszett. Petre (Sándor), azonban kissé kiritt a minden tekintetben kielégítő keretből; alig van otthonossága a színpadon s hozzá még szerepe is oly háládatlan volt, melyet a szerző is elejtett. Mert olyan bárdolatlan caricatura alakot csinált a Boszniát megjárt tartalékos huszár főhadnagyból, a milyeneket a kender földre szoktak kitűzni madáríjesztőnek s hogy végkép zavarba hozzon bennünket még csak az a vastag pszichológiai tévedés kellett hozzá, mikép e nevetesges figurába beleszeressen Irma, ki egy művelt lelkű s helyes érzékű leánynak van feltüntetve. Vagy csak a Petre kezei közt tűnik fel ez alak ily visszának? Mindenesetre feladatitúl tűzhetne volna ki Petre, hogy e problematikus állapotot megszüntesse. Egyébként az előadás összevágó, szabatos volt.

Vasárnap — 6-án — „Egy magyar huszárkáplár Bécsben“ című életkép, vagy helyesebben bohózat került színpadra. Szerzője Kosta Károly, a kitünő bécsi humorista és élelap szerkesztő, kinek rokonszenves jellemfestése mellett látjuk kidomborodni egy kedélyes bécsi nyárspolgári körből egy magyar huszár kissé idealisált alakját. Mintha csak összehasonlításra hívna fel bennünket a Szigeti bácsi által megalkotott huszárfőhadnaggyal. Minő ellentét! Emez egy szögletes fábáb, míg az tele tüzzel, bátorsággal egy valóságos jellemhőssé emelkedik; már a mennyire ezt a választott

genre-kép korlátai megengedik. Mintha csak Adams asszony memoirjaiból leste volna el Kosta is a magyart jellemző általános vonásokat. A férfias nyílt szív mellé meglehetősen adag érdesség, (a mit azonban a huszár mundur kellőleg kiment) bor, dal, tószit, tánc és paprika kerül. De az egészből meleg rokonszenves némi naiv bámulat sugárzik felénk. Különben a darab sokkal ismertebb sem hogy részletesebben írjunk róla; de igen érdekes azon szempontból, hogy mint vélednek rólunk a „sógoraink.“ És ez a vélemény igen-igen hízegő lehet reánk nézve. Ez este Lampel fűszerez szerepében Darvai aratta a legtöbb tetszést, ki jargonjában nagyon szerencsésen utánozta a Krakszelhuber Tóbiás pozsonyi házi urat, csak az a kár, hogy mellé a masquirozára is nem fordított nagyobb gondot; de így is folytonos derűltéghen tartotta a halás publikumot. Nővére Teréz (Szigethy) kedves alak volt, ki mint énekesnő is előnyösen mutatta be magát egy kis dal eléneklésével. Hangja nem erős, de tisztu és fulbemászó. Aszalai pompás humorral alakította meg a szerelmes boltos legényt, ki egy ismeretlen ideált kutatva a sorvadásig epekedik. Természetes játékaival többször jóízű kacajt derített ő is. E tekintetben méltó párja volt az „ismeretlen ideál“ (Elza bárónő) szerepében Fábiánné, ki tulszara esábitó szerepében dicséretesen állt meg a jó ízlés határain belül. Zsuzsi szakácsnő szerepében Homokay Gabriella aratott szép sikert. Ez a dévaj, jókedvű alak sokkal inkább illt egyéniségehez, mint a naiva szerepköre. De ne feledjük el Szigethyt se, ki mint István huszárkáplár állta meg a helyét emberül, csak hangja né lett volna oly fátályozott; de az ugy hisszük a kellemesebb tavaszi napokkal megjön ismét. Halmay Cornél, (cigánynő) kis epizod szerepében újból kíváncsivá tett minket arra, hogy őt egy nagyobb szabású szerepben láthassunk. Ha még megemlítjük Petrért, ki egy technicus szerepében mutatta be az ügyetlen szerelmeit. végeztünk a második előadással is. Közönség a rossz időre tekintettel a tegnapihoz képest elég türehető számmal volt.

Kedden, — egy napi pihenés után — Eckerman „A Rantzauk“ című színműve adatott, melyet Fáy Béla kitünő magyarsággal ültetett át. A jeles színmű előadása összevágó, kerekded és teljesen kielégítő volt. Darvai (Rantzau Jean), Szigeti (Jaques), Aszalai (Georgens) mindannyian egy-egy kitünő alakítást mutattak be, melynél jobbat még nagyobb színpadon is ritkán láttunk. Kócsi (Florence) is tehetséget árult el, de folyton kacérkodott a sugóval. a mi a kitörőbb jeleneteknél is csak lassu cammogásra kényszerítette. Saját maga iránt való tekintetből figyelembe vehetné tehát, hogy a színész tanulás nélkül meg nem élhet. Halmay (Luise) ez alkalommal tehetségét megillető szerepet nyert, melyben (Darvaival együtt) nyílt jelenésben is tapsokat aratott. Homokayné (Marie Anna) kedves, csak kissé talán fiatalos mama volt. H. Gabriella (Juliette) és Fábiánné (Nanette) szintén hozzá járultak az est sikeréhez. Petre is megállta helyét kis szerepében. Közönség azonban csak csekély számban volt, a minek magyarázatát most már mi se értjük.

Külömfélék.

* **Személyi hír.** Albach Géza, kir. tanácsos, Kolozsvár város polgármestere f. hó 3-án reggel pár napra körünkbe érkezett birtokai megtekintése végett. A polgármester e hét végén fog innen visszatérni.

* **Eljegyzés.** Szegedy László, m. kir. postatiszt mult hó 26-án váltott jegyet Bpestben Kiss Arankával, Z. Kiss László, szilágy-csehi főszolgabíró szeretetre méltó, szép leányával.

* **Jótekonyság.** Bíró Kemény Ilona urnő ő nagyságát Szilágy-Kövesdről rövid, meleg hangu levélben 10 frtot vettünk az árvizkárosultak részére. A nemes keblű honleány nagylelkű adományát illetékes helyére juttatjuk a fogadja e helyen az árvizsújtotta szerencsétlenek nevében köszönetünket.

* **A jó öreg** Pál Sándor betegsége miatt tankeületét nem látogathatván meg, helyette — ideiglenes minőségben — tankerületi igazgatóvá Finály Henrik kolozsvári egyetemi tanár bizatott meg. Ugy értesültünk, hogy nemsokára meglátogatja a mi algymnasiununkat is.

* **Majális** jótekonny célra. Tasnádon folyó hó 29-én a kisdudóvó javára majálist rendeznek, mely alkalommal egy alkalmi emléklapot fognak még a jótekonny célra elárusítani. Szerkesztésével Robl Vilmos, a „Tasnád“ szerkesztője van megbízva, ki több ismert nevű írórt kért fel a közreműködésre.

* **Gyászlap.** Vettük a következő gyászjelentést: „Heley Ágnes, Heley János és neje Vessey Oláh Krisztina, Heley Janka és férje Svaiczter Aladár és leányuk Boriska, valamint Balási Lajos, az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatják forrón szeretett édes apjok, legjobb apa, após, nagyapa és sógor id. Heley János 1848/49-ben a „Boeskey“ huszárok parancsnoka, később a honvédség szervezésénél m. kir. honvéd huszár alezredes, megyei bizottsági tagnak f. hó 4-én d. u. 5 órakor hosszas és kínos szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után életének 71-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hiült teteme folyó évi május hó 6-án d. u. 4 órakor fog a rom. kath. szertartás szerint a családi sírkertbe örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szent-mise áldozat f. hó 11-én d. e. 9 órakor fog a helybeli rom. kath. templomban az egek urának bemutatattatni. Tasnád, 1888. május 4-én. Áldás és béke lengjen porai felett!“

* **A zilahi** ref. gymnasiumnál az érettségi vizsgára 11 ifjú jelentkezett. Az egyházkerület igazgatói tanácsa a szóbeli vizsga napjára június 11-ét tűzte ki és elnökül Lőrinczy György algondnokot küldötte ki. A kormány képviselője Beöthy Zolt budapesti egyetemi tanár lesz. Ugyanez alkalommal lesz megköltve az állam és iskola közötti szerződés az állami segélyezés iránt. A szerződés megkötésénél az egyházkerületet Parády Kálmán egyházkerületi tanügyi előadó képviselendi.

A „netovább.”

Nagyon sokféle a „netovább” s valamennyit bemutatni, csaknem lehetetlenség. Álljon itt a következő néhány példány:

„A fantázia netovábbját többnyire a szerelme-séknél találjuk. Heine a legmagasabb fenyűt akarta kitépni Norvégia erdőiből, hogy az Aetna kráterébe mártsa s tüzes betűkkel írja a menyboltozatra: „Ágnes, szeretlek!”

A fantázia netovábbjait a lesipuskásoknál is megtaláljuk. „Képzeld csak, — meséli egy vasár-napi lesipuskás — mult vasárnap megállt az erdő-kerülő kutyája s nem akar odább eresztetni. Gazdája odasiet s gyanus tekintettel néz rajtam végig. Orvadásznak tart. Megvizsgálja táskámat, zsebemet, de nem talál semmit.

„Pedig kell önnél valami vadnak lenni! — kiált végre hangosan, — az én „Fecském” [így hív-ták a kutyát] nem téved soha!”

Sokáig elgondolkozik, aztán homlokára csap:

— Hogy is hívják őt?

— Nevem Róka Pál.

— No lássa, a nevé szagolta a fecske!

A rend netovábbját a katonaságnál találjuk. Egy önkéntes fél éven át kifogástalanul viselte ma-gát s erre alapítja abbéli reményét, hogy egy heti szabadságot fog kapni. Rappontra jelentkezik s élő szóval adja elő kérését. A kapitány ráförmed:

— Nem tudja kend, hogy ilyesmit írásban kell kérni?

— Tudom, de nem vagyok eléggé jártas a hivatalos stylusban.

— Ugy! Üljön hát le, majd tollba mondom önnek.

Mikor aztán kész volt a folyamodvány, a ka-pitány folytatá: „Ez rendben volna: hanem a mi a szabadságot illeti, arról mondjon le.”

A fukarság netovábbja, ha valaki orrán ke-resztül beszél, hogy hamis fogait kimélje. — A rek-lám netovábbját Amerikában leljük. Példa rá a kö-vetkező hirdetés: „Texasban egy mastadon csontvá-zát találtak. Ezen özőnvíz előtti állatok fogai száz-hetvenöt font súlyuk. Milyen iszonyu fogfájásban szenvedhetett a szegény mastadon! A fogfájást leg-biztosabban gyógyítja John Brown, hatodik avenue.”

Az óvatosság netovábbja, mikor egy hölgy nem meri a kalácsot megkezdeni, mert az a ba-bonája, hogy a ki megkezdi a kalácsot, nem kap férjet.

„De asszonyom, — inti a mellette ülő ur — hiszen önnek van már férje!”

„Az igaz, hogy most van, de az ember nem tudhatja”

A figyelem netovábbja, mikor valaki megbo-tozza felebarátját s előbb megtörli a pálcát, nehogy beporozza a felebarát kabátját.

A bosszuvágy netovábbja, mikor valaki elve-szi ellensége leányát, hogy akasztófára való vót sózzon a nyakára.

Az udvariasság netovábbja, mikor valaki az asztalnál elveszi a legjobb falatokat szomszédja elől, nehogy az gyomrát elrontsa.

Hirdetések.

192—1888. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-somlyói kir. járásbíróaság 1583.—1887. számú vég-zése által Vida Bálint, Király A. László javára Szücs F. István ellen 27 frt 75 kr. tőke és eddig összesen 6 frt perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 347 frtra becsült szarvasmarhák és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a sz.-somlyói kir. járásbíróasági 1408.—1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagyfaluban, alperes lakásán leendő eszközzésére 1888. évi május hó 14-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szán-dékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató kö-vetelését megelőző kielégítettéshöz tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett vol-na, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alól-irt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szó-val bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Sz. Somlyón, 1888. évi május hó 2-án.

VIRÁG LÁSZLÓ,
kir. bir. végrehajtó.

1—1

5148—1887. telekkvi sz.

Arverési hirdetmény.

A kir. kincstárnak kiskoru Marosán Anyasz, mint Marosán Illé örököse elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés 418 frt 63 kr tőke, ennek a kielégíté-sig járó 6% kamatai, 13 frt 46 kr végrehajtási 4 frt 50 kr árveréskérsi és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejűl 1888. év június hó 14-ik napján délután 2 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Bádon község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a kö-vetkezőkben állapítatnak meg:

I. Elárvereltetik szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő tulajdonát tevő a a bá-doni 68. sz. tjkvbe 76, 75, 105, 100, 119, 128, 141, 156, 174, 182, 193, 217, 242, 266, 282, 287, 389, 426, 443, 469, 502, 579, 559, 581/a. 584, 398, 603, 620, 724, 786, 823, 830, 851, 866, 877, 926, 961, 966, 989, 1006, 1059, 1099, 1130, 1172, 1188, s 1192, 124, és 705, hrsz. a ingatlanság 1297 frt kikiáltási árban.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoz-nak a kikiáltási ár tizszáztólját készpénzben vagy óva-dékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü előre letenni; avagy az annak előzetes le-tétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a le-ütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb 1 hónap alatt, mindenkor 6% kamat-tal a sz.-somlyói kir. adó-mint letétvivatalnál az újabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhi-vatalában és a Bádon községi előjáróságnál a hiva-talos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróaság, mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1888. márt. 12-én.

VISCHÁN ELEK,
kir. alj. bíró.

1—1

1424—1888. P. szám.

Hirdetmény.

Szilágy megyében bekebelezett Somály köz-ség határának tagosítása iránt 1435—1888. P. szám alatt beadott kérvény folytán a megen-gedhetőség kérdésének tárgyalására és az el-rendelhetés feltételeinek kinyomozására 1888. évi július 4. napja szükséghez képest folytató-lagosan Somály községbe kitűzetvén: — a köz-ség összes birtokosai az 1880. évi XLV. t. cz. 6 és 9. §§-ai értelmében, a jelzett határidőre azon értesítéssel idéztetnek; — miképpen a kér-vény példányát a községi főbírónál megtekin-tetik, és hogy a meg nem jelenők birtokai a tagosítást kérők birtokaikhoz számítatni.

Kelt Zilahon, a kir. törvényszéknek 1888. évi ápril hó 7-én tartott üléséből.

Bokor,

jegyző.

Szeőke Bálint,

elnök.

1—1

1151—1888. tkkvi sz.

Arverési hirdetmény.

Brüll Károlynak Peren Juon ösmert örökösei az Henter László által képviselt ösmeretlen örökösök el-leni végrehajtási ügyében a bírói árverés 265 frt tőke, ennek 1872. évi ápril hó 14-től 1877. július 1-ig he-tenkint 3 frt, ezután a kielégítésig járó 8% kamatai, 58 frt 42 kr. perbeli, 6 frt végrehajtási, 8 frt árverés-kérsi és a további költségek erejéig ezennel elrendel-tetvén, határidejűl 1888. év július hó 27-ik nap-ján délelőtti 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvény-szék területén fekvő O-Baksa község házához kitűze-tik; az árverési feltételek pedig a következőkben álla-pítatnak meg. Az o-baksai 310. sz. tjkv ért. árverés azon okból nem rendeltetett a szenvedők tulajdonát képezik és így a végrehajtási zálogjegy is elletet utasítva.

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is végrehajtást szenvedő Peren Nuczné tulajdonát képező a az o-baksai 307. sz. tjkvi. 380 hrsz. a belsőség s tartozékaikkal együtt 385 frt. a 300 sz. tjkvi. 38. és 794. hrsz. és ingatlanság 92 frt. a 309 sz. tjkvi. 59. 826. hrsz. ingatlanság 93 frt. 311. sz. tjkvi. 1139. hrsz. szőlő és 1712/b. hrsz. számú alatti szántó és kaszáló 45 frt. a 312 sz. tjkvi. 1124 és 1160 hrsz. alatti szőlőt 116 frt. és végre a 313 sz. tjkvi. 1550. hrsz. ingatlanság 56 frt kikiáltási árban.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoz-nak a kikiáltási ár tizszáztólját készpénzben, vagy óva-dékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü előre letenni; avagy az annak előzetes le-tétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is be-számítandó újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% ka-mattal a sz.-somlyói kir. adó-mint letét hivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhi-vatalában és a o-baksai községi előjáróságnál a hiva-talos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróaság, mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1888. ápril 11-én.

VISCHÁN ELEK,
kir. alj. bíró.

* **Értesítés:** A „szilágyvármegyei Wesselényi-Egy-let” igazgató választmánya által f. évi május hó 14-én d. u. 3 orakor a vármegyeház nagytermében tartandó gyűlés tárgyai: 1) A rendkívüli közgyűlés idejének megállapítása. 2) A hátrány tagdíjak felhajtása és a behajthatlanok leírása iránti intézkedés. 3) Az Egylet érdekében nagyobb agitatio megindítása, tagok gyűjtése, az Egylet női választmányának megalakítása iránti el-nöki javaslat. 4) Netáni indítványok. Zilah, 1888. má-jus 8. Szikszai Lajos, egyl. alelnök. Kisa Emil, egyl. id. titkár.

* **Hazai Keresztési Pali** barátunk úgy látszik azon az uton van, hogy Verai után egy másik országos bo-londdá nője ki magát. Elmenetele után nem sokára ily tartalmu levelezőlapokat küldött több nyilvános helyre: (casinó, járásbíróaság, etc.) „Talány!!! Mért utasították ki Keresztési Pált költőt Sz.-Somlyó váro-sából? (Ötven felkiáltó s ugyanannyi kérdőjel.) Jegyzet: Kezet fogott Magyarország minden jeles embereivel.” A jeles népmulattató a mint ebből is látszik nagy ga-libát akar csinálni — köztünk, Csakhamar e külde-ménye után egy helybeli tekintélyes tisztviselőnek kül-dött három darab „diszkoltemény” három helybeli szépség számára leendő kézbesítés végett, melyben egy kevésbé poétikus étlap és egy csomó hálálkodás van. Tehát még is voltak itt kellemes percei is a hamisnak!

* **Talpig kereskedő.** Egy helybeli kereskedő és egy vidéki fiatal földbirtokos a vasárnap szini előá-dás szünete alatt találkozának a helybeli színház foyer-jában. Künn eudarul szakadt az eső s a földbirtokos aggodalmát fejezte ki, hogy mikép megy haza esernyő nélkül. „Kérem, szólal meg az udvarias kereskedő, szol-gálhatok én esernyővel.” „De önnek is kell.” „Hozott a feleségem s ezt átadhatom.” „Örökarban?” „Ugy is, szívesen!” „Mi az ára?” „Ennyi meg ennyi. A földbir-tokos fizetett, a kereskedő zsebre vágta a pénzt s ki-jelentette, hogy a mai előadás neki semmibe se került. A földbirtokosnak is megvolt az öröme, hogy ő már meg nem, csak legfeljebb elázhatik.

* **Hasznos tudnivalók.** Gazdasszonyok háztartásában tiz érdekes és hasznos tudnivalót ajánlunk figyelembe. Tud meg, hogy a legnagyobb urnő, a ki annyira maga asszonya, hogy még szakácsnőjére, szobaleányára sem szorul rá. 2) Ha boszant, hogy kezde a munkától durva letts attól tartasz, hogy urad olyan bárgyu, hogy té-ged ezért megal a helyett, hogy hálásan csókolná meg azt a kezet, mely neki az élet terhét elviselni segíti: mosd meg citromlével (ne az uradat, habár az neki sem ártana.) 3) Tintafojtokat a selyem és gyapjuszö-vevényekből terpentinnel távolítsd el. 4) Soha se tégy el ugorkát oly edénybe, hol előbb zsir volt. 5) A ha-lakat előbb forró vízbe áztasd, mert ugy könnyebben megtisztíthatod pikkelyeitől. — 6) A kemény has vízébe egy kis ecetet tégy; mert így puha és izle-tes lesz. 7) Ha tojás fehéréből gyorsan akarsz habot verni, tégy közé egy kanálnyi sót, Annál hamarabb fog tajtékszani minél hidegebb. 8) Az avas vaját mosd meg jól friss vízben, egy kevés sót és porrá tört cukrot tégy bele, a vaj ismét jó ízű lesz. 9) Az ujonnan festett edényekbe tégy vízben egy maréknyi szénát, ez elvezti a festék szagát. 10) Tégy saasfrassé héjat az asztalt gyümölcsök közé, hogy attól a férget távol tartsad.

Szerkesztői üzenetek.

B. L. urnak, Széplak. Köszönjük szíves megemlékezését. Az ember „megvénülhet”, de a lelke fiatal marad; még min-dig tudunk lelkesedni a szép és nagy tettekért. Kérjük bekül-deni azt az élményt a már megjelent részlettel együtt s ha csak lehet, helyet szorítunk. Meleg üdvözlét!

Cs. K. „A tavaszhoz.” A jó költemény és roz vers kö-zött olyan különbség van, mint a fülemile dal és a béka ku-rutyolás közt. Ez is, az is tavaszt hirdet ugyan, csak hogy más-más hangon. Az ön verse csak az utóbbi hangját közelíti meg.

C S A R N O K.

Gondolatok.

— Sir Leontól. —

A nők mindaddig nem birják az okos embert méltányolni, mig egy ostoba tökfilkóhoz férjhez nem mentek.

*

Egy nő és egy mondás szépsége csak akkor lesz feltűnő, ha sok van együtt.

*

Minden nő egy könyv; akármilyen jó szövegű, akár milyen szép kötésű, a végén mindig ott van egy kis — sajtóhiba jegyzék.

*

Sok ember csak azért boldogtalan, hogy szün-telen boldogabb akar lenni.

*

A szív érzékenysége annak gyulékonyaságától annyira különbözik, mint az élet melege a forró láztól.

*

Midőn kedves személyed elvesztésén könyeket hullatsz, ezen könyhullatásod kezességet nyújt, hogy más szenvedéseiben is részt fogsz venni.

*

Nem a közvélemény, hanem a lelkiismeret az, mely néha hathatósan beszél.

*

Tej és bölcső első szükségünk — szoros ko-porsó végső országunk és ezek között mégis szük nekünk a világ.

Felhívás a gazdaközönséghez!

A nagyérdemű gazdaközönséget tisztelettel értesítem, miszerint a mindenféle ismeretes s még mindig jó hírben álló **gyári gépraktáramban** nagy választéku **gépeket** ez idén is tartok készletben s azokat jutányos gyári árban és **kedvező fizetési feltételek mellett** árusítom.

Becses figyelemre ajánlom egyszerre mind az ujjonnan berendezett **rézműves, érczöntő és gépjavitó műhelyemet**, a melyben mindennemű érczöntvények, valamint gépeken bármínemű javítások s a leghosszabb méretű esztorgálások aczélon épügy mint vason eszközöl-
tetnek.

Jelentékeny árendményben részesítem mindazon t. vevőket, kik az ideai cséplésre szükséges gépeiket nálam még június 15-ike előtt megrendeli, illetve személyesen megvásárolja.

Ajánlom továbbá nagy készletemet **tüzi s kerti fecskendőkben és tűzoltói felszerelésekben**.

Gazdag választékban tartok szintén mindenféle házi és kerti **szivattyukat** és elvállalok mindenféle **vízvezetékek, gőzmalmok, szeszgyárak s gőzfürdők** készítését s azoknak teljes berendezését.

Raktáramban sokféle kijavított, de teljesen jó karban lévő **cséplőkészletek** is vannak s azokat szintén jutányos áron és felelősség mellett adom.

Kiváló tisztelettel:

POSNER ABRAHÁM,
rézműves mester és okleveles gépész
Szilágy-Somlyón.

3—6

Árverési hirdetmény.

A kir. kinestárnak Fazakas András és neje elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 112 frt 93 $\frac{1}{2}$ kr tőke, ennek a kielégítésig járó 6% kamatai, 10 frt 28 kr végrehajtási 11 frt 50 kr árveréskérsi és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül **1888. év június hó 13-ik napján** délután 2 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Balla község házához (ezen kir. járásbíróág telekhivatalában) kitiizetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedők tulajdonát képező s a ballai 48. sz.tjkyben a I. 1—9 rendszám alatti ingatlanság 1300 frt. — a 1. rendszám alatti 228 frt a 2. alatti 40 frt, végre a ballai 190 sz.tjkyben a 1. sz. a. ingatlanság 9 frt becsértékben, arról hogy az id. Fazakas István és fia javára bekebelezett tartás szolgálni joguk nem érintetik.

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tiszasztólját készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzült előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leltéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó, mint letéthivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Balla községi előljáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróág, mint tkvi hatóság Sz.-Somlyón, 1888. márczius 10-én.

VISCHÁN ELEK
kir. alj. bíró.

1—1.

LEGKITÜNÖBB SZER MINDEN ROVAR ELLEN.

Ez az új, kitünő specialitás bámulatos erővel és gyorsasággal kiöli a férgeket a lakásokból, konyhákból és szállókból, valamint a házi állatokról, az istállókból, üvegházi és kerti növényekről. Az igazi csakis névaláírással és védelmi jeggyel ellátott eredeti üveghen kapható. A mit pusztán papirzacskóban mérnek ki, az sohasem igazi „Zacherl-Specialitás!”

ZACHERL J., Bécs, I. Goldschmiedgasse Nr. 2.

Raktárak Szilágy-Somlyón és vidékén:

Szilágy-Somlyón: Ruszka Ignác urnál. Szilágy-Csehn: Dologán Albert urnál. Tasnádon: Duka Elek gyógy-zerész urnál. — Zilahon: Bikfalvy István urnál. — Z-ibón: Harmath Márton urnál.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a **legelső és legnagyobb gyárákalli közvetlen összeköttetéseinknél** fogva azon helyzetben vagyunk, hogy bármely ilyenmü **fővárosi üzlettel versenyezve, legjobb minőségü, tiszta, hibátlan**

Márvány, Gránit és Syenit

kővekből

SIREMLÉKEKET

minden nagyságban, a legujabb és legszebb alakokban nagy választékban folyton készletben tartunk és a **legolcsóbb árakon** számítjuk.

Mindennemű **építkezési kőfaragó munkákat**, márvány vagy terméskövekből, ugyszintén **vasráczozatokat** a legjutányosabb árakért készítünk.

Mintákat és árjegyzéket bérmentve küldünk.

Teljes tisztelettel:

Veiszlovits Adolf és fia,
Nagyváradon, Olaszi, főutcza.

10—12